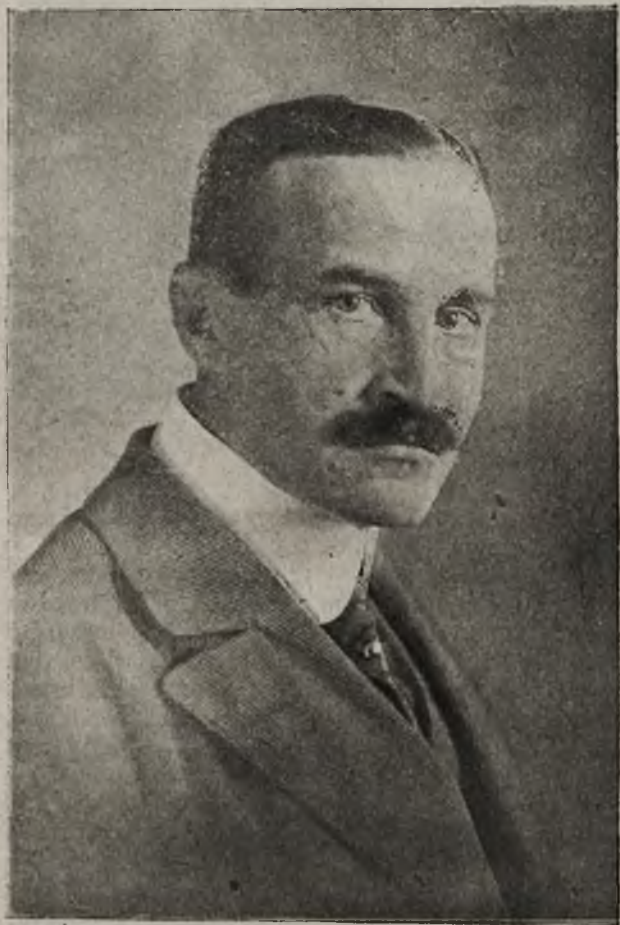

nowczo zachować neutralność, więc koalicja nie cofa się ani przed intrygami, ani przed groźbami i gwałtami — aby go albo zmusić do porzucenia neutralności, albo nawet usunąć. Wieści, nadchodzące o położeniu w Grecji, są zupełnie bałamutne i mętne. Była już wiadomość w formie niemal pewnej o abdykacji króla Konstantyna i powołaniu na tron księcia Jerzego; przy tym ostatnim pozostał na czele rządów i gabinetu Zaimis, ale przydzielony mu został do współrządzenia Venizelos, znany jako namiętny zwolennik koalicji polityk grecki. Druga wiadomość mówi tylko o tem, że król Konstantyn jest chory; ale tymczasem dotychczasowy „neutralny” szef sztabu

Nowa era teatru krakowskiego: Dyrektor Adam Grzymała-Siedlecki.

greckiego, Dusmanis, został odwołany, a w jego miejsce mianowany Moschopoulos, stanowiący koalicjonista; a w porcie przed Atenami, Pireusie, stoi flota bojowa anglo-francuska, gotowa wymową armat poprzeć życzenia dyplomatów koalicji, przedkładane rządowi i królowi greckiemu; takim argumentom oprzeć się trudno. To też Grecja zapewne znajduje się w zwrotnym punkcie swoich dziejów, a wypadki na Bałkanie zaczynają zdążyć szybkim krokiem do rozstrzygnięcia.

Wojna z Rumunią.

Początki wojny przyniosły Rumunom łatwe laury; udało im się zająć parę większych miast, jak Kronszadt i Hermansztadt, oraz cały pas nadgraniczny Siedmiogrodu — niebroniony przez wojska austro-węgierskie. Królowi Ferdynandowi rumuńskiemu było

Wypadki na Bałkanie: Essad-pasza, przywódca korpusu albańskiego w Salonikach.

nawet tak pilno, że pojechał czempredzej do Kronszadtu, czy też Braszowa (Brasso, jak go nazywają Węrzy); zapewne przypomniał sobie przykład cara Mikołaja, który też pośpieszył zwiedzić Lwów i nacieszyć się jego widokiem, zanim mu go — odebrano.

Ale powodzenia Rumunów mogą się na tem zakończyć i to dość szybko. Albowiem Rumunii wypowiedziały wojnę, jak było do przewidzenia, Niemcy, Turcja, a wreszcie Bułgaria, mająca z nią stare rachunki za traktat bucharszteński. Niemiecko-bułgar-

Wypadki na Bałkanie: General Sarraill, dowódca armii koalicyjnej na Bałkanie

skie wojska już wkroczyły do Dobrudży rumuńskiej; maszerują tam podobno przez nią wojska rosyjskie, ale czy zdążą na obronę rumuńskiego terytorium i czy je obronią, to pytanie. Wobec zaś tego Rumunia, zamiast najeżdżać Siedmiogród, będzie musiała pomyśleć o ochronie własnej ziemi; już podobno fortyfikują Rumuni pośpiesznie stolicę, Bukareszt. Zamieszkujący go pan Filipescu, polityk i minister, jeden z głównych podżegaczy Rumunii do wojny, przeżywać może niedługo przykre chwile; dwór rumuński zaś, nie czekając, przenosi się ze stolicy do Gałaczu — bliżej przyjaciół rosyjskich.

Z walk Legionów: Karabin maszynowy w rowie strzeleckim.

Nowa era teatru krakowskiego.

Zbieg okoliczności wojennych sprawił, że właśnie w czasie wojny, po dwuletnim blisko okresie niejako tymczasowej egzystencji, teatr krakowski wszedł wreszcie w zupełnie nowy okres swego istnienia, rokujący mu, w razie pomyślnego ułożenia się ogólnych warunków życia w Polsce, rozwój możliwie najpiękniejszy i wszechstronny. Punkt zwrotny tego okresu — to zupełne „umiastowienie” teatru. Był on oddawna własnością gminy; ale dotąd oddawano go dyrektorom w dzierżawę, zostawiającą im znaczną, ograniczaną tylko pewną kontrolą komisji teatralnej miejskiej, swobodę rządzenia w teatrze. Swobody tej różnie różni używali. Jedni obracali ją na wyłączne służenie sztuce, jak n. p. ś. p. Pawlikowski; inni sztuce służyli, ale nie zapominali i o sobie; jeszcze inni tylko siebie mieli na względzie. — W każdym razie wszyscy mieli prawo i możność uważania teatru za „interes”, za przedsiębiorstwo dochodowe.

Z umiastowieniem teatru zupełnem sytuacja ta

Legionieści w cerkwi przerobionej na kościół.

Z walk Legionów:

Wille Legionistów.